

Относно: Правото на данъчен кредит и третиране на разхода по закупуване на фитнес уред – бягаща пътека, с цел спортуване на служителите

В Дирекция ОДОП постъпи Ваше запитване с вх. № ...../22.10.2015г., относно прилагането на разпоредби на данъчното законодателство.

Дружеството е с основна дейност търговия с индустриални пластмаси. Закупува за офиса си фитнес уред – бягаща пътека, с цел служителите извън работно време да спортуват. Стойността на уреда е 2 134.50 лв. с ДДС.

Въпроси:

1. Дружеството има ли право да ползва данъчен кредит за закупуване на фитнес уред?
2. Как следва да се третира този разход съгласно ЗКПО?
3. Трябва ли съответният актив да бъде заведен в амортизационния план на дружеството, като се има предвид, че минималния праг на същественост, определен от дружеството е 700 лв.?
4. Ако бъде заведен в счетоводния и данъчния амортизационен план на дружеството, разходът за амортизация данъчно признат ли ще бъде?

След разглеждане на нормативната уредба, актуална към момента на поставяне на запитването и изложената фактическа обстановка, изразявам следното становище:

По прилагане на ЗДДС:

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 2 от Закона за данък върху добавената стойност, правото на данъчен кредит не е налице, независимо че могат да бъдат изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74 от същия, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

В конкретния случай, за представляването от Вас юридическо лице няма да е налице право на данъчен кредит за закупения за офиса фитнес уред – бягаща пътека, тъй като уредът няма да се ползва за независима икономическа дейност на дружеството.

По прилагане на ЗКПО:

Съгласно чл. 294 от Кодекса на труда работодателят може самостоятелно или съвместно с други органи и организации да осигурява на работниците и служителите:

1. организирано хранене съобразно рационалните норми и специфичните условия на труд;
2. търговско и битово обслужване, като изгражда и поддържа търговски обекти и бази за услуги;
3. транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно;
4. бази за дълготраен и краткотраен отдых, физическа култура, спорт и туризъм;
5. бази за културни занимания, клубове, библиотеки и други;
6. подпомагане на младите и на новопостъпилите работници и служители;
7. задоволяване на други социално-битови и културни потребности.

В Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ е предвидено предприятията да правят социални разходи, които да предоставят в натура. Тези разходи са данъчно признати, когато са документално обосновани по реда на чл. 10 и отговарят на определението за социални разходи, дадено с § 1, т. 34 от допълнителните разпоредби /ДР/ на закона. Съгласно определението "социални разходи, предоставени в натура" са отчетените като разходи социални придобивки по чл. 294 от Кодекса на труда и предоставени по реда и начина, определени от чл. 293 от Кодекса на труда или от ръководството на предприятието. Социалните придобивки трябва да са достъпни за всички работници и служители и за лицата, наети по договор за управление и контрол. Не е налице предоставяне на социални разходи в натура, когато между работодателя или възложителя и лицата по изречение второ са налице

парични взаимоотношения под каквато и да е форма по отношение на получените социални придобивки.

Видно от цитираното определение социалните придобивки следва да са достъпни до всички работници и служители и за лицата, наети по договор за управление и контрол по ред определен с чл. 293 от КТ - с решение на общото събрание на работниците и служителите или от ръководството на предприятието.

На основание чл. 204, т. 2 от ЗКПО с данък върху разходите се облагат документално обоснованите социални разходи, предоставени в натура на работници и служители и лица, наети по договор за управление и контрол /наети лица/. Разпоредбата на чл. 206 от закона определя, че разходът и данъкът върху него се признават за данъчни цели в годината на начисляване и не формират данъчна временна разлика по реда на глава осма. Данъкът върху разходите е окончателен.

Предвид гореизложеното при спазване на посочените разпоредби дружеството може да прави социални разходи свързани със спорт за наетите лица и тези разходи са облагаеми с данък върху разходите.

Глава десета „Данъчни амортизируеми активи“ от ЗКПО съдържа правилата, които са относими към признаването на активи за данъчни цели.

Съгласно чл. 50 от корпоративния закон данъчни дълготрайни материални активи са сумите, които отговарят на изискванията за амортизируеми дълготрайни материални активи съгласно Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, чиято стойност е равна или превишава по-ниската стойност от:

1. стойностния праг на същественост за дълготрайния материален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице;
2. седемстотин лева.

При определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации. Счетоводните разходи за амортизации не се признават за данъчни цели. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводните амортизации, независимо от това дали отчитането им води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното им отчитане /чл. 54 от ЗКПО/.

Завеждането на фитнес уред в данъчните дълготрайни материални активи на дружеството ще бъде признато за данъчни цели, ако придобиването му е доказано със съответен документ, а използването му е свързано със социално-битовото обслужване на наетите лица и са налице доказателствата за това.

В конкретния случай, ако закупеният фитнес уред може да бъде определен като социалната придобивка за дружеството, следва да се признае за данъчен дълготраен материален актив. При начисляване на счетоводните амортизации се формират разходи, които са данъчна основа за определяне на данък върху разходите по реда на чл. 212 от ЗКПО. Тази разпоредба предвижда данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, т. 2 да са начислените социални разходи, предоставени в натура, намалени с приходите /ако има такива/, свързани с тези разходи, за календарната година.

Настоящият отговор е относим към представената фактическа обстановка и изразеното от дружеството намерение да използва закупения уред за спортуване на наетите лица.

При установяване на други факти и обстоятелства органите по приходите ще преценяват данъчното третиране съобразно установеното.